

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

18. joulukuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2017/C 437/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuim

2017/C 437/02	Asia C-389/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Neuvoston päätös, jolla annetaan lupa neuvottelujen aloittamiselle alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevasta tarkistetusta Lissabonin sopimuksesta — SEUT 3 artiklan 1 kohta — Unionin yksinomainen toimivalta — Yhteinen kauppapolitiikka — SEUT 207 artiklan 1 kohta — Teollis- ja tekijänoikeuksien kaupalliset näkökohdat)	2
2017/C 437/03	Asia C-467/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.10.2017 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena Italian tasavalta (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Italian tasavallan maidontuottajille myöntämä tuki — Maidon lisämaksun maksamiseen liittyvä tukijärjestelmä — Ehdollinen päätös — Päätös, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt SEUT 108 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan perusteella — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 artiklan b ja c alakohta — Voimassa oleva tuki — Uusi tuki — Käsitteet — Voimassa olevan tuen muuttaminen siten, että samalla rikotaan ehtoa, jolla varmistetaan tuen soveltuvuus sisämarkkinoille)	3
2017/C 437/04	Yhdistetyt asiat C-593/15 P ja C-594/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.10.2017 – Valittajana Slovakian tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan unionin omat varat — Päätös 2007/436/EY — Jäsenvaltion taloudellinen vastuu — Eräiden tuontitullien menettäminen — Velvoite maksaa Euroopan komissiolle menetystä vastaava määrä — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan komission kirje — Kannekelpoisen toimen käsite)	3

2017/C 437/05	Asia C-599/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.10.2017 – Valittajana Romania ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan unionin omat varat — Päätös 2007/436/EY — Jäsenvaltion taloudellinen vastuu — Eräiden tuontitullien menettäminen — Velvoite maksaa Euroopan komissiolle menetystä vastaava määrä — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan komission kirje — Kannekelpoisen toimen käsite)	4
2017/C 437/06	Asia C-650/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.10.2017 – Valittajina Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS sekä muina osapuolina Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH) — 57 artikla — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — 2 artiklan 8 kohdan b alakohta — Vapautus — 3 artiklan 15 alakohta — Välituotteen käsite — Akryyliamidi)	5
2017/C 437/07	Asia C-687/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Euroopan unionin neuvoston päätelmät kansainvälisen televiestintäliiton maailman radioviestintäkonferenssista 2015 — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Poikkeaminen määrätystä oikeudellisesta muodosta — Oikeudellisen perustan ilmoittamatta jättäminen)	5
2017/C 437/08	Asia C-39/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Direktiivi 90/435/ETY — 1 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 2 kohta — Eri jäsenvaltioissa asuvat emo- ja tytäryhtiöt — Yhteinen verojärjestelmä — Mahdollisuus tehdä vähennys emoyhtiön veronalaisesta voitosta — Kansalliset säännökset, joilla pyritään poistamaan tytäryhtiöiden jakamien voittojen kaksinkertainen verotus — Huomioon ei oteta lainakorkojen ja osinkojen maksamisen perusteena olevan omistussuuden rahoituksen välillä vallitsevaa yhteyttä)	6
2017/C 437/09	Asia C-90/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – English Bridge Union Limited v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Läheisesti urheiluun liittyvien palvelujen suoritusten vapauttaminen verosta — Urheilun käsite — Toiminta, jolle on ominaista fyysinen elementti — Kilpailubridge)	7
2017/C 437/10	Asia C-106/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Najwyższy – Puola) – Ennakkoratkaisupyyntö, jonka on pannut vireille Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. (selvitystilassa) (Ennakkoratkaisupyyntö — Sijoittautumisvapaus — Rajat ylittävä yritysjärjestely — Yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen tosiasiallista kotipaikkaa muuttamatta — Kieltäytyminen poistamasta yhtiötä kaupparekisteristä — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kaupparekisteristä poistaminen edellyttää yhtiön purkamista selvitysmenettelyn päätteeksi — Sijoittautumisvapauden soveltamisala — Sijoittautumisvapauden rajoitus — Velkojien, vähemmistöosakkaiden ja työntekijöiden suojeleminen — Väärinkäytösten estäminen)	7
2017/C 437/11	Asia C-195/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Kehl – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on I (Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Ajokortti — Direktiivi 2006/126/EY — 2 artiklan 1 kohta — Ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen — Ajokortin käsite — Kuljettajantutkintotodistus, joka oikeuttaa haltijansa ajamaan sen myöntäneen jäsenvaltion alueella ennen lopullisen ajokortin luovuttamista — Tilanne, jossa kuljettajantutkintotodistuksen haltija kuljettaa ajoneuvoa toisessa jäsenvaltiossa — Velvollisuus kuljettajantutkintotodistuksen tunnustamiseen — Kuljettajantutkintotodistuksen haltijalle määrättävät seuraamukset ajoneuvon kuljettamisesta todistuksen antaneen jäsenvaltion alueen ulkopuolella — Oikeasuhteisuus)	8
2017/C 437/12	Asia C-201/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Majid Shiri, joka tunnetaan myös nimellä Madzhdi Shiri (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälisen suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — 27 artikla — Oikeussuojakeino — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — 29 artikla — Siirron täytäntöönpanon määräaika — Siirtoa ei panna täytäntöön määräajassa — Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet — Vastuun siirtyminen — Edellytys, jonka mukaan vastuussa olevan jäsenvaltion on tehtävä päätös)	9

2017/C 437/13	Asia C-347/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Balgarska energiyna borsia AD (BEB) v. Komisia za energiyano i vodno regulirane (KEVR) (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 101 ja SEUT 102 artikla — Direktiivi 2009/72/EY — 9, 10, 13 ja 14 artikla — Asetus (EY) N:o 714/2009 — 3 artikla — Asetus (EU) N:o 1227/2011 — 2 artiklan 3 kohta — Asetus (EU) 2015/1222 — 1 artiklan 3 kohta — Riippumattoman siirtoverkonhaltijan sertifiointi ja nimeäminen — Sähkönsiirtoa koskevien toimilupien haltijoiden lukumäärän rajoittaminen valtion alueella)	10
2017/C 437/14	Asia C-407/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – ”Aqua Pro” SIA v. Valsts ieņēmumu dienests (Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Yhteisön tullikoodiksi — 220 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohhta — Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Käsite ”tuontitullien tileihin kirjaaminen” — Toimivaltaisen tulliviranomaisen päätös — Määräaika palauttamis- tai peruuttamishakemuksen esittämiselle — Velvollisuus siirtää asian käsittely Euroopan komissiolle — Tuojajäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöstä koskevaan muutoksenhakuun liittyvät todisteet)	11
2017/C 437/15	Yhdistetyt asiat C-454/16 P–C-456/16 P ja C-458/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2017 – Valittajina Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P) ja Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan jänneteräsmarkkinat — SEUT 101 artiklan rikkominen — Sakot — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — 35 kohta — Maksukyky — Uusi hakemus sakon määrän alentamiseksi maksukyyn puuttumisen vuoksi — Hylkäyskirje — Tästä kirjeestä tehty valitus — Tutkittavaksi ottaminen)	13
2017/C 437/16	Yhdistetyt asiat C-457/16 P ja C-459/16 P–C-461/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2017 – Valittajina Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P) ja Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) sekä muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan jänneteräsmarkkinat — SEUT 101 artiklan rikkominen — Emoyhtiön vastuu tytäryhtiöidensä kilpailusääntöjen vastaisesta menettelystä — Yrityksen käsite — Viitteet taloudellisen kokonaisuuden olemassaolosta — Tosiasiallisesti ratkaisevan vaikutusvallan käytön oletama — Yritysseuraanto — Sakon määrä — Maksukyky — Edellytykset — Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen)	13
2017/C 437/17	Asia C-534/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v. BB construct s. r. o. (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisäverovelvollisten kirjaaminen rekisteriin — Kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään vakuuden asettamista — Petostentorjunta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Elinkeinovapaus — Syrjintäkiellon periaate — Ne bis in idem -periaate — Taannehtivuuskiellon periaate)	14
2017/C 437/18	Asia C-505/17 P: Valitus, jonka Groupe Léa Nature on tehnyt 18.8.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-341/13, Groupe Léa Nature v. EUIPO, 8.6.2017 antamasta tuomiosta	15
2017/C 437/19	Asia C-548/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.9.2017 – Finanzamt Goslar v. baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Asia C-552/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.9.2017 – Alpenchalets Resorts GmbH v. Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Asia C-558/17 P: Valitus, jonka OZ on tehnyt 22.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-607/16, OZ v. EIP, 13.7.2017 antamasta tuomiosta	17
2017/C 437/22	Asia C-562/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 25.9.2017 – Nestrade S.A. v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Asia C-575/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d’État (Ranska) on esittänyt 28.9.2017 – Sofina SA, Rebelco SA ja Sidro SA v. Ministre de l’Action et des Comptes Publics	19

2017/C 437/24	Asia C-590/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 12.10.2017 – Henri Pouvin ja Marie Dijoux, Pouvinin puoliso v. Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Asia C-595/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 16.10.2017 – Apple Sales International, Apple Inc. ja Apple retail France EURL v. MJA eBizcuss.comin (eBizcuss) selvitysmiehenä	21
2017/C 437/26	Asia C-596/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 16.10.2017 – Japan Tobacco International SA ja Japan Tobacco International France SAS v. Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics ja Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Asia C-600/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Roma (Italia) on esittänyt 16.10.2017 – Pina Cipollone v. Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Asia C-602/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 19.10.2017 – Benoît Sauvage ja Kristel Lejeune v. Belgian valtio	23
2017/C 437/29	Asia C-603/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 20.10.2017 – Peter Bosworth ja Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited ym.	24

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 437/30	Asia T-627/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2017 – Frame v. EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BIANCALUNA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki bianca — Menettelyn tehokkuus — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tuotteiden samanlaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	26
2017/C 437/31	Asia T-628/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2017 – Frame v. EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Biancaluna rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Hylkääminen — Aiempi kansallinen kuviomerkki bianca — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Tuotteiden samanlaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	26
2017/C 437/32	Asia T-42/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – De Nicola v. neuvosto ja unionin tuomioistuin (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Laserhoitoja koskevat ohjeet — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin sääntöjen noudattamatta jättäminen — Aineellinen vahinko — Henkinen kärsimys — Vaatimukset, jotka kantaja on esittänyt virkamiestuomioistuimessa käsiteltävänä olleen kanteen yhteydessä — Asian osittainen siirtäminen unionin yleiseen tuomioistuimeen)	27
2017/C 437/33	Asia T-99/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – De Nicola v. unionin tuomioistuin (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin sääntöjen noudattamatta jättäminen — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Vahingonkorvausvaatimukset, jotka on esitetty virkamiestuomioistuimessa käsiteltävänä olleen kanteen yhteydessä — Asian osittainen siirtäminen unionin yleiseen tuomioistuimeen)	28

2017/C 437/34	Asia T-144/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2017 – Mundipharma v. EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin MULTIPHARMA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki MUNDIPHARMA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	29
2017/C 437/35	Asia T-754/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Katkottu soikio) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus katkotun soikion muotoisen siluetin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi soikiota esittävä EU-kuviomerkki — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta))	29
2017/C 437/36	Asia T-776/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell.) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin iCell. rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki isocell, aiempi kansainvälinen sanamerkki Isocell ja aiemmat kansainväliset ja kansalliset sanamerkit ISOCELL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	30
2017/C 437/37	Asia T-777/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin iCell. Insulation Technology Made in Sweden rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki isocell, aiempi kansainvälinen sanamerkki Isocell ja aiemmat kansainväliset ja kansalliset sanamerkit ISOCELL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	31
2017/C 437/38	Asia T-80/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin IST rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-kuviomerkki ISTA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkityksellinen yleisö — Tuotteiden ja palvelujen samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	31
2017/C 437/39	Asia T-623/17: Kanne 11.9.2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija v. SRB	32
2017/C 437/40	Asia T-657/17: Kanne 27.9.2017 – Anabi Blanga v. EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Asia T-667/17: Kanne 21.9.2017 – Alkarim for Trade and Industry v. neuvosto	33
2017/C 437/42	Asia T-698/17: Kanne 11.10.2017 – Man Truck & Bus v. EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Asia T-703/17: Kanne 12.10.2017 – Kypros v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Asia T-708/17: Kanne 12.10.2017 – OPS Újpest v. komissio	36
2017/C 437/45	Asia T-709/17: Kanne 13.10.2017 – M-Sansz v. komissio	37
2017/C 437/46	Asia T-710/17: Kanne 13.10.2017 – Lux-Rehab Non-Profit v. komissio	38

2017/C 437/47	Asia T-712/17: Kanne 9.10.2017 – Ntolas v. EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Asia T-713/17: Kanne 14.10.2017 – Motex v. komissio	40
2017/C 437/49	Asia T-714/17: Kanne 10.10.2017 – Aeris Invest v. SRB	42
2017/C 437/50	Asia T-97/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.10.2017 – Franmax v. EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2017/C 437/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 424, 11.12.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 412, 4.12.2017

EUVL C 402, 27.11.2017

EUVL C 392, 20.11.2017

EUVL C 382, 13.11.2017

EUVL C 374, 6.11.2017

EUVL C 369, 30.10.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-389/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Neuvoston päätös, jolla annetaan lupa neuvottelujen aloittamiselle alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevasta tarkistetusta Lissabonin sopimuksesta — SEUT 3 artiklan 1 kohta — Unionin yksinomainen toimivalta — Yhteinen kauppapolitiikka — SEUT 207 artiklan 1 kohta — Teollis- ja tekijänoikeuksien kaupalliset näkökohdat)

(2017/C 437/02)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis ja M. Kocjan)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Balta ja F. Florindo Gijón)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Etienne, A. Neergaard ja R. Passos)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Hedvábná, K. Najmanová, M. Smolek ja J. Vlácil), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja J. Techert), Helleenien tasavalta (asiamies: M. Tassopoulou), Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Sampol Pucurull), Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda ja D. Segoin), Italian tasavalta (asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Unkari (asiamiehet M. Bóra, Z. Fehér ja G. Koós), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman, M. Gijzen ja B. Koopman), Itävallan tasavalta (asiamies: C. Pesendorfer), Portugalin tasavalta (asiamiehet: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes ja M. L. Duarte), Slovakian tasavalta (asiamies: M. Kianička) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Brodie ja D. Robertson)

Tuomiolauselma

- 1) Kumotaan 7.5.2015 annettu neuvoston päätös 8512/15, jolla annetaan lupa neuvottelujen aloittamiselle alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevasta tarkistetusta Lissabonin sopimuksesta Euroopan unionin toimivaltaan kuuluvissa kysymyksissä.
- 2) Päätöksen 8512/15 vaikutukset on pysyttävä, kunnes SEUT 207 ja SEUT 218 artiklaan perustuva Euroopan unionin neuvoston päätös on tullut voimaan kohtuullisessa ajassa ja viimeistään kuusi kuukautta nyt annettavan tuomion julistamisesta.
- 3) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 4) Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta, Unkari, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Portugalin tasavalta, Slovakian tasavalta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan parlamentti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.10.2017 – Valittajana Euroopan komissio ja muuna osapuolena Italian tasavalta

(Asia C-467/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Italian tasavallan maidontuottajille myöntämä tuki — Maidon lisämaksun maksamiseen liittyvä tukijärjestelmä — Ehdollinen päätös — Päätös, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt SEUT 108 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan perusteella — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 1 artiklan b ja c alakohta — Voimassa oleva tuki — Uusi tuki — Käsitteet — Voimassa olevan tuen muuttaminen siten, että samalla rikotaan ehtoa, jolla varmistetaan tuen soveltuvuus sisämarkkinoille)

(2017/C 437/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja P. Němečková)

Muu osapuoli: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan S. Fiorentino ja P. Grasso, avvocati dello Stato)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 24.6.2015 antaman tuomion Italia vastaan komissio (T-527/13, EU:T:2015:429) tuomiolauselman 1, 2 ja 4 kohta kumotaan.
- 2) [Sellaisena kuin oikaistu 21.11.2017 annetulla määräyksellä] Italian tasavallan Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-527/13 nostama kanne hylätään.
- 3) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 406, 7.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.10.2017 – Valittajana Slovakian tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-593/15 P ja C-594/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan unionin omat varat — Päätös 2007/436/EY — Jäsenvaltion taloudellinen vastuu — Eräiden tuontitullien menettäminen — Velvoite maksaa Euroopan komissiolle menetystä vastaava määrä — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan komission kirje — Kannekelpoisen toimen käsite)

(2017/C 437/04)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Asianosaiset

Valittaja: Slovakian tasavalta (asiamies: B. Ricziová)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan ja Z. Malúšková)

Väliintulijat, jotka tukevat valittajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Vlácil ja T. Müller), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja K. Stranz) ja Romania (asiamiehet: R.-H. Radu, M. Chicu ja A. Wellman)

Tuomiolauselma

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Slovakian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta ja Romania vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 25.10.2017 – Valittajana Romania ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-599/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan unionin omat varat — Päätös 2007/436/EY — Jäsenvaltion taloudellinen vastuu — Eräiden tuontitullien menettäminen — Velvoite maksaa Euroopan komissiolle menetystä vastaava määrä — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan komission kirje — Kannekelpoisen toimen käsite)

(2017/C 437/05)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Valittaja: Romania (asiamiehet: R.-H. Radu, M. Chicu ja A. Wellman)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár ja Z. Malúšková)

Väliintulijat, jotka tukevat valittajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Vlácil ja T. Müller), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja K. Stranz) ja Slovakian tasavalta (asiamies: B. Ricziová)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Romania vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta ja Slovakian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 1.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.10.2017 – Valittajina Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS sekä muina osapuolina Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

(Asia C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH) — 57 artikla — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — 2 artiklan 8 kohdan b alakohta — Vapautus — 3 artiklan 15 alakohta — Välituotteen käsite — Akryyliamidi)

(2017/C 437/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS (edustajat: E. Mullier ja R. Cana, avocats, sekä D. Abrahams, barrister)

Muut osapuolet: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä ja W. Broere, avustajinaan J. Stuyck ja S. Raes, advocaten), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja B. Koopman) ja Euroopan komissio (asiamiehet: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici ja D. Kukovec)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan lisäksi Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 48, 8.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-687/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Euroopan unionin neuvoston päätelmät kansainvälisen televiestintäliiton maailman radioviestintäkonferenssista 2015 — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Poikkeaminen määrätystä oikeudellisesta muodosta — Oikeudellisen perustan ilmoittamatta jättäminen)

(2017/C 437/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Nicolae ja F. Erlbacher)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: I. Šulce, J.-P. Hix ja O. Segnana)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Vlácil ja M. Hedvábná), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja K. Stranz), Ranskan tasavalta (asiamiehet: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda ja D. Colas) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Brodie, M. Holt ja D. Robertson, avustajanaan J. Holmes, barrister)

Tuomiolauselmä

- 1) Luxemburgissa 26.10.2015 pidetyssä 3419:ssä Euroopan unionin neuvoston kokouksessa kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) maailman radioviestintäkonferenssista 2015 (WRC-15) hyväksytyt Euroopan unionin neuvoston päätelmät kumotaan.
- 2) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta, Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgia) – Argenta Spaarbank NV v. Belgian valtio

(Asia C-39/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Direktiivi 90/435/ETY — 1 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 2 kohta — Eri jäsenvaltioissa asuvat emo- ja tytäryhtiöt — Yhteinen verojärjestelmä — Mahdollisuus tehdä vähennys emoyhtiön veronalaisesta voitosta — Kansalliset säännökset, joilla pyritään poistamaan tytäryhtiöiden jakamien voittojen kaksinkertainen verotus — Huomioon ei oteta lainakorkojen ja osinkojen maksamisen perusteena olevan omistussuuden rahoituksen välillä vallitsevaa yhteyttä)

(2017/C 437/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Argenta Spaarbank NV

Vastaaja: Belgian valtio

Tuomiolauselmä

- 1) Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/435/ETY 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä vuoden 1992 tuloverolain, sellaisena kuin tämä on yhteensovitettuna 10.4.1992 annetulla kuninkaan asetuksella ja vahvistettuna 12.6.1992 annetulla lailla, 198 §:n 10 kohdan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka perusteella emoyhtiön lainakorot eivät ole vähennettävissä kyseisen emoyhtiön veronalaisesta voitosta siihen määrään asti, joka on yhtä suuri kuin kyseisen emoyhtiön tytäryhtiönsä pääomasta alle vuoden ajan omistaman osuuden tuottamat, verotuksessa jo vähennyskelpoiset osingot, vaikkei kyseisten korkojen maksamisella olisi yhteyttä näiden osuuksien rahoittamiseen.

- 2) Direktiivin 90/435 1 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei sillä sallita jäsenvaltioiden soveltavan vuoden 1992 tuloverolain, sellaisena kuin tämä on yhteensovitettuna 10.4.1992 annetulla kuninkaan asetuksella ja vahvistettuna 12.6.1992 annetulla lailla, 198 §:n 10 kohdan kaltaista kansallista säännöstä, koska tällä mennään pidemmälle kuin veropetosten ja väärinkäytösten estämiseksi on tarpeen.

(¹) EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – English Bridge Union Limited v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Asia C-90/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Läheisesti urheiluun liittyvien palvelujen suoritusten vapauttaminen verosta — Urheilun käsite — Toiminta, jolle on ominaista fyysinen elementti — Kilpailubridge)

(2017/C 437/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: English Bridge Union Limited

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 132 artiklan 1 kohdan m alakohdasta on tulkittava siten, että kilpailubridgen (duplicate bridge) kaltainen toiminta, jolle on ominaista vähäiseltä vaikuttava fyysinen elementti, ei kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitetun urheilun käsitteen alaan.

(¹) EUVL C 145, 25.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Najwyższy – Puola) – Ennakkoratkaisupyyntö, jonka on pannut vireille Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. (selvitystilassa)

(Asia C-106/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sijoittautumisvapaus — Rajat ylittävä yritysjärjestely — Yhtiön sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen tosiasiallista kotipaikkaa muuttamatta — Kieltäytyminen poistamasta yhtiötä kaupparekisteristä — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kaupparekisteristä poistaminen edellyttää yhtiön purkamista selvitysmenettelyn päätteeksi — Sijoittautumisvapauden soveltamisala — Sijoittautumisvapauden rajoitus — Velkojen, vähemmistöosakkaiden ja työntekijöiden suojeleminen — Väärinkäytösten estäminen)

(2017/C 437/10)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosainen

Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. (selvitystilassa)

Tuomiolauselmä

- 1) SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa on tulkittava siten, että sijoittautumisvapautta sovelletaan siihen, että jäsenvaltion oikeuden mukaan perustetun yhtiön sääntömääräinen kotipaikka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle, jotta yhtiö muutetaan tämän toisen jäsenvaltion oikeuden soveltamisalaan kuuluvaksi yhtiöksi tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetettujen edellytysten mukaisesti, ilman että kyseisen yhtiön tosiasiallista kotipaikkaa siirretään.
- 2) SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan sen, että jäsenvaltion oikeuden mukaan perustetun yhtiön sääntömääräinen kotipaikka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle, jotta yhtiö muutetaan tämän toisen jäsenvaltion oikeuden soveltamisalaan kuuluvaksi yhtiöksi tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetettujen edellytysten mukaisesti, edellytyksenä on selvitysmenettelyn toteuttaminen ensimmäisessä yhtiössä.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Kehl – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on I

(Asia C-195/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Ajokortti — Direktiivi 2006/126/EY — 2 artiklan 1 kohta — Ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen — Ajokortin käsite — Kuljettajantutkintotodistus, joka oikeuttaa haltijansa ajamaan sen myöntäneen jäsenvaltion alueella ennen lopullisen ajokortin luovuttamista — Tilanne, jossa kuljettajantutkintotodistuksen haltija kuljettaa ajoneuvoa toisessa jäsenvaltiossa — Velvollisuus kuljettajantutkintotodistuksen tunnustamiseen — Kuljettajantutkintotodistuksen haltijalle määrättävät seuraamukset ajoneuvon kuljettamisesta todistuksen antaneen jäsenvaltion alueen ulkopuolella — Oikeasuhteisuus)

(2017/C 437/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Kehl

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

I

Muu osapuoli: Staatsanwaltschaft Offenburg

Tuomiolauselmä

- 1) Ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY 2 artiklan 1 kohtaa sekä SEUT 18, SEUT 21, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka nojalla kyseinen jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa myönnettyä todistusta, jolla vahvistetaan, että sen haltijalla on ajo-oikeus, kun kyseinen todistus ei täytä direktiivissä säädetyn ajokorttimallin vaatimuksia, ja jonka nojalla näin on silloinkin, kun todistuksen haltija täyttää direktiivissä säädetyn ajokortin myöntämisen edellytykset.

- 2) Direktiivin 2006/126 2 artiklan 1 kohtaa sekä SEUT 21, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio määrää seuraamuksen direktiivissä säädetty ajokortin myöntämisen edellytykset sinänsä täyttäneelle henkilölle, joka kuljettaa sen alueella moottoriajoneuvoa, vaikka hänellä ei ole direktiivissä säädetyn ajokorttimallin vaatimusten mukaista ajokorttia, ja joka, ennen kuin toinen jäsenvaltio luovuttaa hänelle tällaisen ajokortin, pystyy osoittamaan ainoastaan tämän toisen jäsenvaltion antamalla väliaikaisella todistuksella, että hänellä on ajo-oikeus tässä toisessa jäsenvaltiossa, edellyttäen kuitenkin, ettei tämä seuraamus ole suhteeton teon vakavuuteen nähden. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tältä osin otettava asianomaisen henkilön tekemän rangaistavan teon vakavuutta arvioidessaan ja hänelle määrättävän seuraamuksen ankaruudesta päättäessään huomioon mahdollisena lieventävänä seikkana se, että tämä henkilö on saanut toisen jäsenvaltion myöntämällä todistuksella osoitetun ajo-oikeuden tässä toisessa jäsenvaltiossa ja että todistus lähtökohtaisesti vaihdetaan asianomaisen henkilön hakemuksesta ennen sen voimassaolon päättymistä direktiivissä 2006/126 säädetyn ajokorttimallin vaatimusten mukaiseen ajokorttiin. Kyseisen tuomioistuimen on asiaa arvioidessaan otettava huomioon myös, millaista vaaraa asianomainen henkilö todella aiheutti liikenneturvallisuudelle tuomioistuinvaltion alueella.

(¹) EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Majid Shiri, joka tunnetaan myös nimellä Madzhdi Shiri

(Asia C-201/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — 27 artikla — Oikeussuojakeino — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — 29 artikla — Siirron täytäntöönpanon määräaika — Siirtoa ei panna täytäntöön määräajassa — Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet — Vastuun siirtyminen — Edellytys, jonka mukaan vastuussa olevan jäsenvaltion on tehtävä päätös)

(2017/C 437/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Majid Shiri, joka tunnetaan myös nimellä Madzhdi Shiri

Muu osapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Tuomiolauselma

- 1) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 29 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että jos siirtoa ei toteuteta kyseisen asetuksen 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa kuuden kuukauden määräajassa, vastuu hakemuksen käsittelystä siirtyy suoraan lain nojalla pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle, eikä edellytyksenä ole se, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio kieltäytyy ottamasta asianomaista henkilöä vastaan tai takaisin.

- 2) Asetuksen N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohtaa, luettuna kyseisen asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen valossa, ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on tulkittava siten, että kansainvälisen suojelun hakijalla on oltava käytössään tehokas ja nopea oikeussuojakeino, jonka ansiosta hän voi vedota siihen, että mainitun asetuksen 29 artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen kuuden kuukauden määräaika on päättynyt siirtopäätöksen tekemisen jälkeen. Tällaiselle hakijalle pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa kansallisessa lainsäädännössä tunnustettu oikeus vedota hänen siirtoaan koskevan päätöksen tekemisen jälkeisiin seikkoihin kyseistä päätöstä koskevassa muutoksenhaussa riittää kyseisen tehokkaasta ja nopeasta oikeussuojakeinosta säätämistä koskevan velvollisuuden täyttymiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Balgarska energiyna bursa AD (BEB) v. Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Asia C-347/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 101 ja SEUT 102 artikla — Direktiivi 2009/72/EY — 9, 10, 13 ja 14 artikla — Asetus (EY) N:o 714/2009 — 3 artikla — Asetus (EU) N:o 1227/2011 — 2 artiklan 3 kohta — Asetus (EU) 2015/1222 — 1 artiklan 3 kohta — Riippumattoman siirtoverkonhaltijan sertifiointi ja nimeäminen — Sähkönsiirtoa koskevien toimilupien haltijoiden lukumäärän rajoittaminen valtion alueella)

(2017/C 437/13)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Balgarska energiyna bursa AD (BEB)

Vastaaja: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Tuomiolauselma

Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY 9, 10, 13 ja 14 artikla, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009 3 artikla, energian tukkumarkkinoiden eheydestä ja tarkasteltavuudesta 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1227/2011 2 artiklan 3 kohta, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen kanssa, ja kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta 24.7.2015 annetun komission asetuksen (EU) 2015/1222 1 artiklan 3 kohta eivät ole pääasian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa rajoitetaan sähkönsiirtoa koskevien toimilupien haltijoiden lukumäärää tietyllä alueella.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 5.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – "Aqua Pro" SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-407/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Yhteisön tullikoodeksi — 220 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta — Tuonti- tai vientitullien kantaminen jälkitullauksin — Käsitys "tuontitullien tileihin kirjaaminen" — Toimivaltaisen tulliviranomaisen päätös — Määräaika palauttamis- tai peruuttamishakemuksen esittämiselle — Velvollisuus siirtää asian käsittely Euroopan komissiolle — Tuoja jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöstä koskevaan muutoksenhakuun liittyvät todisteet)

(2017/C 437/14)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: "Aqua Pro" SIA

Vastaaja: Valsts ieņēmumu dienests

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 217 artiklan 1 kohtaa ja 220 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että viranomaisten toteamat kannettavien tullien määrät katsotaan jälkitullauksin kantamisen yhteydessä tulleen kirjatuiksi tileihin silloin, kun tulliviranomaiset kirjaavat tämän määrän tilikirjoihin tai muulle vastaavalle tietovälineelle, riippumatta siitä, että tullien tileihin kirjaamista tai tullee koskevan maksuvelvollisuuden määrittämistä koskevaan viranomaisen päätökseen haetaan muutosta hallinnollisesti tai tuomioistuinteitse.
- 2) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sekä 236, 239 ja 243 artiklaa on tulkittava siten, että kun toimivaltaisen verohallinnon päätökseen kirjata tuontitullien määrä tileihin jälkikäteen ja velvoittaa tuoja maksamaan se haetaan hallinnollisesti tai tuomioistuinteitse muutosta tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 243 artiklassa tarkoitetulla tavalla, tuoja voi vedota perusteltuun luottamukseen mainitun asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla vastustaakseen tileihin kirjaamista riippumatta siitä, onko tuoja esittänyt näitä tullee koskevan peruuttamis- tai palauttamishakemuksen saman asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 236 ja 239 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
- 3) Tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 25.7.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1335/2003, 869 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, että jos mainitun asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1335/2003, 871 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua komission päätöstä ei ole tehty tai menettelyä ei ole aloitettu, tulliviranomaiset eivät pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa voi päättää itse olla kirjaamatta tileihin jälkikäteen tullee, joita ei ole kannettu, ja arvioida, että edellytykset, jotka koskevat perusteltuun luottamukseen vetoamista asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla, ovat täyttyneet, vaan tulliviranomaisilla on velvollisuus siirtää asia komission käsiteltäväksi silloin, jos nämä viranomaiset katsovat komission tehneen asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, mainituissa säännöksessä tarkoitetun virheen, tai jos pääasian olosuhteilla on yhteys unionin tutkimuksen tuloksiin asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1335/2003, 871 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla tai jos pääasiassa kyseessä olevien tullien määrä on vähintään 500 000 euroa.

- 4) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomukseen sisältyvät viejamaan tulliviranomaisten ja viejän toimintaa koskevat tiedot kuuluvat todisteisiin, jotka on otettava huomioon sen selvittämiseksi, täyttyvätkö ne edellytykset, joiden perusteella tuoja voi vedota perusteltuun luottamukseen tämän säännöksen nojalla. Jos tällainen kertomus kuitenkin osoittautuu sisältämiensä tietojen vuoksi riittämättömäksi osoittamaan oikeudellisesti riittävällä tavalla, ovatko nämä edellytykset tosiasiaa kaikilta osin täyttyneet – minkä arvioiminen on kansallisen tuomioistuimen asia –, tulliviranomaiset saattavat olla velvolliset esittämään tässä tarkoituksessa lisätodisteita, muun muassa tekemällä tätä varten jälkitarkastuksia.
- 5) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida kaikkien pääasian konkreettisten seikkojen ja erityisesti pääasian asianosaisten tässä tarkoituksessa esittämien todisteiden perusteella, täyttyvätkö ne edellytykset, joiden perusteella tuoja voi vedota perusteltuun luottamukseen tämä säännöksen nojalla. Jälkitarkastuksessa saadut tiedot eivät ole etusijalla Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomukseen sisältyviin tietoihin nähden tätä arvioitaessa.
- 6) Asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1335/2003, 875 artiklaa on tulkittava siten, että Euroopan komission tämän asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella n:o 1335/2003, 873 artiklan nojalla toisen jäsenvaltion osalta tekemään päätökseen sisältyvät arvioinnit velvoittavat komission tämän 875 artiklan mukaisesti täsmentämin edellytyksin jäsenvaltiota tapauksissa, joihin liittyy yhdenveroisia tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja, ja että näiden viranomaisten ja tuomioistuinten tehtävänä on arvioida tätä ottamalla huomioon muun muassa viejän ja viejamaan viranomaisten toimintaa koskevat tiedot, sellaisina kuin ne ilmenevät Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomuksesta, johon mainittu päätös perustuu.
- 7) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1335/2003, 875 artiklaa on tulkittava siten, että tulliviranomaiset voivat tehdä kaikki tarpeelliseksi arvioimansa jälkitarkastukset ja käyttää näissä tarkastuksissa saamiaan tietoja sekä tarkistaakseen, täyttyvätkö ne edellytykset, joiden perusteella tuoja voi vedota perusteltuun luottamukseen asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla, että ratkaistakseen sen, liittyykö johonkin niiden käsiteltävänä olevaan tapaukseen tosiasioita ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1335/2003, 875 artiklassa tarkoitettulla tavalla ”yhdenveroiset” sellaisen tapauksen kanssa, jonka osalta Euroopan komissio on tehnyt tämän asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1335/2003, 873 artiklan mukaisesti päätöksen jättää tullit kirjaamatta tileihin.
- 8) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että sillä, että tuoja on tuonut tavaroita jälleenmyyntisopimuksen perusteella, ei ole vaikutusta tuojan mahdollisuuteen vedota perusteltuun luottamukseensa samoin edellytyksin kuin tuoja, joka on tuonut tavaroita ostettuaan ne suoraan viejältä, eli silloin kun kolme kumulatiivista edellytystä täyttyy. Ensinnäkin tullien kantamatta jättämisen on pitänyt johtua toimivaltaisten viranomaisten omasta virheestä, lisäksi tämän virheen on oltava luonteeltaan sellainen, ettei vilpittömässä mielessä toiminut velan maksamisesta vastuussa ollut ole voinut kohtuudella havaita sitä, ja velan maksamisesta vastuussa olleen on pitänyt noudattaa kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitustaan koskevia säännöksiä. Tätä varten tällaisen tuojan on varauduttava riskiin tullien kantamisesta jälkitullauksin muun muassa hankkimalla jälleenmyyntisopimuksen sopimuspuolelta sopimusta tehtäessä tai sen jälkeen kaikki todisteet, jotka vahvistavat, että A-alkuperätodistus on annettu näistä tavaroista perustellusti. Tässä artiklassa tarkoitettu perusteltu luottamus puuttuu erityisesti silloin, kun tuoja on siitä huolimatta, että hänellä oli ilmeisiä syitä epäillä A-alkuperätodistuksen oikeellisuutta, jättänyt ottamatta selvää sopimuspuolelta todistuksen antamisen olosuhteista tarkistaakseen, ovatko nämä epäilyt perusteltuja.

(¹) EUVL C 343, 19.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2017 – Valittajina Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P) ja Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-454/16 P–C-456/16 P ja C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan jänneteräsmarkkinat — SEUT 101 artiklan rikkominen — Sakot — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — 35 kohta — Maksukyky — Uusi hakemus sakon määrän alentamiseksi maksukyvyn puuttumisen vuoksi — Hylkäyskirje — Tästä kirjeestä tehty valitus — Tutkittavaksi ottaminen)

(2017/C 437/15)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P) ja Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (edustajat: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco ja V. Romero Algarra, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja C. Urraca Caviedes)

Tuomiolauselma

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA ja Trenzas y Cables de Acero PSC SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 24.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 26.10.2017 – Valittajina Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P) ja Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) sekä muuna osapuolena Euroopan komissio

(Yhdistetyt asiat C-457/16 P ja C-459/16 P–C461/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1/2003 — Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan jänneteräsmarkkinat — SEUT 101 artiklan rikkominen — Emoyhtiön vastuu tytäryhtiöidensä kilpailusääntöjen vastaisesta menettelystä — Yrityksen käsite — Viitteet taloudellisen kokonaisuuden olemassaolosta — Tosiasiallisesti ratkaisevan vaikutusvallan käytön oletta — Yritysseuraanto — Sakon määrä — Maksukyky — Edellytykset — Puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen)

(2017/C 437/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P) ja Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (edustajat: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco ja V. Romero Algarra, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja C. Urraca Caviedes, avustajinaan L. Ortiz Blanco ja A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) *Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA ja Moreda-Riviere Trefilerías SA* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 24.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v. BB construct s. r. o.

(Asia C-534/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisäverovelvollisten kirjaaminen rekisteriin — Kansallinen lainsäädäntö, jossa edellytetään vakuuden asettamista — Petostentorjunta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Elinkeinovapaus — Syrjintäkiellon periaate — Ne bis in idem -periaate — Taannehtivuuskiellon periaate)

(2017/C 437/17)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Vastapuoli: BB construct s. r. o.

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 273 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että kun arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröidään verovelvollinen, jonka hallituksen jäsen on ollut aiemmin sellaisen toisen oikeushenkilön hallituksen jäsen tai osakas, joka ei ole täyttänyt verovelvoitteitaan, veroviranomainen määrää tämän verovelvollisen asettamaan enintään 500 000 euron suuruisen vakuuden, mikäli vaadittu vakuus ei mene pidemmälle kuin on välttämätöntä kyseisessä 273 artiklassa tarkoitettujen päämäärien saavuttamiseksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.
- 2) Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että veroviranomainen määrää, että uuden verovelvollisen on arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröityessään asetettava tällainen vakuus sillä perusteella, että sillä on yhteyksiä toiseen oikeushenkilöön, joka on jättänyt veroja maksamatta.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.

Valitus, jonka Groupe Léa Nature on tehnyt 18.8.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-341/13, Groupe Léa Nature v. EUIPO, 8.6.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Groupe Léa Nature (edustaja: E. Baud, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Debonair Trading Internacional Lda

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin:

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 8.6.2017 antaman tuomion
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja
- velvoittaa Debonairin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen perusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sillä perusteella, että siinä on jätetty noudattamatta tavaramerkkien välisen sekaannusvaaran arviointia koskevaa vakiintunutta oikeuskäytäntöä.

Valittaja esittää tämän valitusperusteen tueksi, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole

- soveltanut kohdeyleisön määrittämistä varten vaadittuja relevantteja kriteereitä
- arvioinut oikein samankaltaisuuksia merkkien välillä
- soveltanut oikein relevantteja vaatimuksia, joiden perusteella voidaan arvioida, onko merkki tullut käyttönsä perusteella erottamiskykyiseksi,
- suorittanut pätevästi sekaannusvaaran kokonaisarvioinnin analyysiä.

Toinen valitusperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 5 kohtaa sillä perusteella, että siinä on jätetty noudattamatta vakiintunutta oikeuskäytäntöä, joka koskee aikaisemman tavaramerkin maineelle haittaa aiheuttavaa käyttöä.

Valittaja esittää tämän valitusperusteen tueksi, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole

- soveltanut kaikkia aikaisemman tavaramerkin maineen määrittämistä varten vaadittavia kriteereitä
- arvioinut oikein samankaltaisuuksia merkkien välillä
- suorittanut pätevää analyysiä sellaisen yhteyden olemassaolosta, jonka kohdeyleisö voi muodostaa tavaramerkkien välille
- arvioinut asianmukaisesti sitä haitallista vaikutusta, joka tavaramerkkihakemuksen käyttämisestä saattaa aiheutua aikaisemman tavaramerkin maineelle.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.9.2017 – Finanzamt Goslar v. baumgarten sports & more GmbH

(Asia C-548/17)

(2017/C 437/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt Goslar

Vastapuoli: baumgarten sports & more GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon verovelvollisen toimiminen veron kerääjänä veroviranomaisten puolesta, onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 63 artiklaa tulkittava rajoittavasti siten, että palvelusta vastaanotettava määrä
 - a) on erääntynyt tai
 - b) on ainakin ehdottomasti maksettava?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus: onko verovelvollisella velvollisuus rahoittaa palvelusta maksettava vero ennakolta kahden vuoden ajaksi, jos se voi saada korvauksen palvelustaan (osittain) vasta kahden vuoden kuluttua verotettavan tapahtuman toteutumisesta?
- 3) Jos toiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus: kun otetaan huomioon jäsenvaltioille yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 90 artiklan 2 kohdan mukaan kuuluva valinnanmahdollisuus, onko niillä jo verosaatavan syntymisen verokaudella oikeus ottaa lähtökohdaksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oikaisu, jos verovelvollinen voi erääntymättä jäämisen takia vastaanottaa maksettavan määrän vasta kahden vuoden kuluttua verotettavan tapahtuman toteutumisesta?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.9.2017 – Alpenchalets Resorts GmbH v. Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Asia C-552/17)

(2017/C 437/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Alpenchalets Resorts GmbH

Vastapuoli: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko palveluun, joka muodostuu lähinnä loma-asunnon käyttöön antamisesta ja jonka yhteydessä palvelun muita osatekijöitä on pidettävä vain pääasiallisen palvelun liitännäisinä palveluina, 12.11.1992 annetun tuomion Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435) mukaisesti yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 306 artiklassa tarkoitettua matkatoimistoja koskevaa erityisjärjestelmää?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko tällaiseen palveluun soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 306 artiklassa tarkoitettua matkatoimistoja koskevan erityisjärjestelmän ohella myös mainitun direktiivin 98 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä liitteessä III olevan 12 kohdan kanssa, tarkoitettua lomamajoitukseen sovellettavaa alennettua verokantaa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Valitus, jonka OZ on tehnyt 22.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-607/16, OZ v. EIP, 13.7.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: OZ (edustaja: B. Maréchal, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Unionin tuomioistuimen on

- kumottava valituksenalainen tuomio T-607/16 kokonaisuudessaan
- kumottava EIP:n pääjohtajan Werner Hoyerin 16.10.2015 tekemä päätös, joka tehtiin Dignity at work -tutkimamenettelyssä, joka oli pantu vireille OZ:n pyynnöstä 20.5.2015 hänen esimiestään Fää kohtaan ja jonka tutkintakomitea oli tutkinut, ja kumottava 14.9.2015 päivätty OZ:n pyyntöä koskeva kertomus, jolla hänen kantelunsa hylättiin ja jossa esitettiin sopimattomia suosituksia
- veloitettava EIP maksamaan korvausta sairauskuluista OZ:n kärsimän vahingon johdosta 977 euroa (arvonlisäveroineen) tähän päivään mennessä ja 5 850 euroa alustavana määränä tulevista sairauskuluista
- veloitettava EIP korvaamaan aineeton vahinko, jonka määrä on 20 000 euroa
- veloitettava EIP korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudelliset kulut, joiden määrä on 35 100 euroa (arvonlisäveroineen)
- veloitettava EIP korvaamaan valituksesta ja asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- määrättävä EIP aloittamaan uudestaan Dignity at work -tutkimamenettely ja/tai EIP:n pääjohtaja tekemään uusi päätös.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuimen on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 13.7.2017 antama tuomio, OZ v. Euroopan investointipankki (T-607/16), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jolla vaadittiin kumottavaksi EIP:n pääjohtajan 16.10.2015 tekemää päätöstä, joka oli tehty Dignity at work -tutkintamenettelyssä, jonka OZ oli pannut vireille F:ää kohtaan 20.5.2015 esittämällään pyynnöllä ja joka koski väitteitä, jotka tutkintakomitea oli tutkinut, seksuaalisesta häirinnästä. Valittaja vaatii kumottavaksi myös tutkintakomitean 14.9.2015 päivättyä kertomusta, joka koskee hänen 20.5.2015 tekemällään pyynnöllä käynnistettyä Dignity at work -tutkintamenettelyä (jäljempänä yhdessä riidanalainen päätös ja kertomus).

Asiassa on kyse seksuaalista häirintää koskevista väitteistä, jotka OZ esitti esimiehestään F:stä, ja jotka koskevat vuosien 2011 ja 2014 välistä aikaa ja joiden johdosta OZ pani vireille virallisen Dignity at work -tutkintamenettelyn 20.5.2015.

Tämän menettelyn mukaisesti tutkintakomitea antoi 14.9.2014 kertomuksensa, jonka perusteella EIP:n pääjohtaja teki päätöksensä 16.10.2015.

Valittaja väittää seuraavaa: (i) tutkintamenettelyssä on tapahtunut useita sääntöjenvastaisuuksia, joilla on loukattu erityisesti OZ:n oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, hänen oikeuttaan tulla kuulluksi (sellaisena kuin siitä määrätään Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa (ii) sekä kertomuksessa että päätöksessä on useita seikkoja, joilla ei ole merkitystä OZ:n seksuaalista häirintää koskevan kantelun käsittelyssä ja joilla tämän lisäksi loukataan hänen yksityiselämänsä ja jotka olisi täten poistettava mainitusta asiakirjoista tai jotka ovat merkityksettömiä ja ylittävät tutkinnan kattaman alan.

OZ pyrki tuloksetta sovintoratkaisuun erityisesti aloittamalla EIP:n henkilöstösääntöjen 41 artiklassa tarkoitetun sovittelumenettelyn (joka todettiin epäonnistuneeksi 22.4.2016) ja nosti tämän jälkeen asianajajansa Benoit Maréchalin välityksellä kanteen Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa päätöksen ja kertomuksen kumoamiseksi.

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen 13.7.2017 antamallaan tuomiolla. Se katsoi, ettei EIP ollut kohdellut OZ:ta sääntöjenvastaisesti seksuaalista syrjintää koskevassa tutkintamenettelyssä, ja hylkäsi vahingonkorvausvaatimuksen.

Nyt esittämässään valituksessa OZ vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta, ja pyrkii osoittamaan EIP:n vastuun asiassa.

- Ensimmäinen valitusperuste: dignity at work -tutkintamenettelyä sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa ja perusoikeuskirjan 47 artiklaa on rikottu. OZ:n Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja menettelyyn ja hänen oikeuttaan tulla kuulluksi on loukattu seksuaalista häirintää koskevan tutkimuksen kuluessa.
- Toinen valitusperuste: Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa ja perusoikeuskirjan 7 artiklaa on rikottu: kertomukseen ja EIP:n pääjohtajan päätökseen on sisällytetty merkityksettömiä seikkoja ja kommentteja, millä on loukattu OZ:n oikeutta hänen yksityiselämänsä kunnioittamiseen.
- Kolmas kanneperuste: valittajan oikeussuoja on evätty, koska unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut asiasta esitettyjen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 25.9.2017 – Nestrade S.A. v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Asia C-562/17)

(2017/C 437/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nestrade S.A.

Vastaajat: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko tuomioon Petroma (C-271/12) ⁽¹⁾ perustuvaa oikeuskäytäntöä lieventää siten, että unioniin sijoittautumattoman yrityksen hakema arvonlisäveron palautus on mahdollista myöntää, vaikka kansallinen veroviranomainen olisi jo tehnyt päätöksen kyseisen palautuksen epäämisestä, koska yritys ei vastannut sen esittämään arvonlisäverotunnistetta koskevaan tietopyyntöön, kun otetaan huomioon, että pyydetty tiedot olivat jo viranomaisen hallussa, koska kantaja oli toimittanut ne sille vastatessaan sen muihin tietopyyntöihin?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Onko katsottava, että tuomioon Senatex (C-518/14) ⁽²⁾ perustuvan oikeuskäytännön taannehtiva soveltaminen edellyttää sen hallintotoimen perumista, jolla arvonlisäveron palautus evättiin, kun otetaan huomioon, että kyseisellä hallintotoimella ainoastaan vahvistettiin palautuksen epäämisestä tehty aiempi lainvoimainen hallinnollinen päätös, jonka AEAT teki muussa kuin laissa säädettyssä menettelyssä, jossa lisäksi rajoitettiin hakijan palautusoikeuksia ja tehtiin mahdottomaksi hänen puolustautumisensa?

⁽¹⁾ Tuomio 8.5.2013, Petroma Transports ym. (C-271/12, EU:C:2013:297).

⁽²⁾ Tuomio 15.9.2016, Senatex (C-518/14, EU:C:2016:691).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 28.9.2017 – Sofina SA, Rebelco SA ja Sidro SA v. Ministre de l'Action et des Comptes Publics

(Asia C-575/17)

(2017/C 437/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Sofina SA, Rebelco SA ja Sidro SA

Vastapuoli: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 56 ja EY 58 artiklaa, joista on tullut SEUT 63 ja SEUT 65 artikla, tulkittava siten, että tappiollisille ulkomaisille yhtiöille maksetuista osingoista pidätetyn lähdeveron aiheuttama haitta yhtiöiden kassatilanteeseen muodostaa itsessään pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitukselle ominaisen erilaisen kohtelun silloin, kun tappiollisten kotimaisten yhtiöiden saamat osingot verotetaan vasta sinä tilikautena, jona ne palaavat mahdollisesti voitollisiksi?
- 2) Voidaanko edellisessä kysymyksessä mainittu pääomien vapaan liikkuvuuden mahdollinen rajoitus oikeuttaa EY 56 ja EY 58 artiklasta, joista on tullut SEUT 63 ja SEUT 65 artikla, johtuvien vaatimusten kannalta tarpeella taata veronkannon tehokkuus, koska ulkomaiset yhtiöt eivät ole Ranskan verohallinnon valvonnassa, tai tarpeella säilyttää jäsenvaltioiden välinen verotusvallan jako?
- 3) Jos riidanalaisen lähdeveron pidättäminen voidaan lähtökohtaisesti hyväksyä pääomien vapaan liikkuvuuden kannalta,
 - estävätkö kyseiset määräykset pidättämästä lähdeveroa osingoista, jotka kotimainen yhtiö on maksanut toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tappiolliselle yhtiölle, jos tämä ulkomainen yhtiö lopettaa toimintansa palautumatta voitolliseksi, kun kerran samassa tilanteessa olevaa kotimaista yhtiötä ei tosiasiallisesti veroteta tällaisista osingoista, ja
 - onko kyseisiä määräyksiä tulkittava siten, että kun verotussäännöissä kohdellaan osinkoja eri tavalla sen mukaan, maksetaanko niitä kotimaisille vai ulkomaisille tahoille, on verrattava kumpaankin tahoon osinkojen yhteydessä kohdistuvaa tosiasiallista verorasitusta, minkä seurauksena pääomien vapaalle liikkuvuudelle asetettu rajoitus, joka johtuu siitä, että säännöissä suljetaan ainoastaan ulkomaisilta verovelvollisilta pois mahdollisuus vähentää menot, joilla on välitön yhteys osinkojen saamiseen sellaisenaan, voi olla oikeutettu kotimaisiin verovelvollisiin myöhempänä tilikautena sovellettavan tavanomaisen verokannan ja ulkomaisille verovelvollisille maksettuihin osinkoihin sovellettavan lähdeverokannan välisellä erolla, kun tämä ero kompensoi suoritettun veron suuruuden osalta veroperusteen eroa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 12.10.2017 – Henri Pouvin ja Marie Dijoux, Pouvinin puoliso v. Electricité de France (EDF)

(Asia C-590/17)

(2017/C 437/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Henri Pouvin ja Marie Dijoux, Pouvinin puoliso

Vastapuoli: Electricité de France (EDF)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 2 artiklaa tulkittava siten, että EDF-yhtiön kaltainen yhtiö toimii ammatinharjoittajana myöntäessään työntekijälleen asuntolainan osana asunnonostajien tukijärjestelmää, josta voivat hyötyä vain yhtiön henkilökunnan jäsenet?

- 2) Onko edellä mainitun direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että EDF-yhtiön kaltainen yhtiö toimii ammatinharjoittajana myöntäessään tällaisen asuntolainan työntekijänsä puolisolle, joka on yhteisvastuullinen velallinen olematta kyseisen yhtiön henkilökunnan jäsen?
- 3) Onko edellä mainitun direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että EDF-yhtiön kaltaisen yhtiön työntekijä toimii kuluttajana ottaessaan yhtiöltä tällaisen asuntolainan?
- 4) Onko edellä mainitun direktiivin 2 artiklaa tulkittava siten, että kyseisen työntekijän puoliso toimii kuluttajana ottaessaan saman lainan ei yhtiön työntekijänä vaan yhteisvastuullisena velallisena?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 16.10.2017 – Apple Sales International, Apple Inc. ja Apple retail France EURL v. MJA eBizzcuss.comin (eBizzcuss) selvitysmiehenä

(Asia C-595/17)

(2017/C 437/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Apple Sales International, Apple Inc. ja Apple retail France EURL

Vastapuoli: MJA eBizzcuss.comin (eBizzcuss) selvitysmiehenä

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 44/2001 (¹) 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu vahingonkorvauskanne, jonka jälleenmyyjä on nostanut tavarantoimittajaansa vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan perusteella, voi soveltaa asianosaisten väliseen sopimukseen sisältyvää oikeuspaikkalauseketta?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko asetuksen N:o 44/2001 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu vahingonkorvauskanne, jonka jälleenmyyjä on nostanut tavarantoimittajaansa vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan perusteella, voi soveltaa asianosaisten väliseen sopimukseen sisältyvää oikeuspaikkalauseketta myös silloin, kun mainitussa lausekkeessa ei viitata nimenomaisesti kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvaa vahingonkorvausvastuuta koskeviin riitoihin?
- 3) Onko asetuksen N:o 44/2001 23 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi on saatettu vahingonkorvauskanne, jonka jälleenmyyjä on nostanut tavarantoimittajaansa vastaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan perusteella, voi sivuuttaa asianosaisten väliseen sopimukseen sisältyvän oikeuspaikkalausekkeen silloin, kun jäsenvaltion tai unionin viranomainen ei ole todennut kilpailuoikeuden rikkomista?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 16.10.2017 – Japan Tobacco International SA ja Japan Tobacco International France SAS v. Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics ja Ministre des Solidarités et de la Santé

(Asia C-596/17)

(2017/C 437/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Japan Tobacco International SA ja Japan Tobacco International France SAS

Vastaajat: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics ja Ministre des Solidarités et de la Santé

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko 21.6.2011 annettua direktiiviä 2011/64/EU ⁽¹⁾ sen 2, 3 ja 4 artiklassa esitetyt tupakkatuotteiden määritelmät huomioon ottaen tulkita siten, että se koskee myös pakkauksessa olevien tupakkatuotteiden hintoja?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2011/64/EU 15 artiklaa, siltä osin kuin siinä ilmaistaan tupakkatuotteiden hintojen vapaan määrittämisen periaate, tulkittava siten, että sen vastaisena on pidettävä sääntöä, jonka mukaan tupakkatuotteiden hinnat on ilmaistava 1 000:ta yksikköä tai 1 000:ta grammaa kohti, jos tällä säännöllä kielletään tupakkatuotteiden valmistajia vaihtelemasta hintojaan tuotteiden pakkauskustannuksissa mahdollisesti esiintyvien erojen mukaan?

⁽¹⁾ Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/64/EU (EUVL 2011, L 176, s. 24).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Roma (Italia) on esittänyt 16.10.2017 – Pina Cipollone v. Ministero della Giustizia

(Asia C-600/17)

(2017/C 437/27)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Roma

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pina Cipollone

Vastaaja: Ministero della Giustizia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko kantajana olevan rauhantuomarin toiminta direktiivin 2003/88/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklassa, direktiivin 1999/70/EY ⁽²⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 2 lausekkeessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdassa, yhdessä luettuina, tarkoitetun määräaikaisen työntekijän käsitteen piiriin?

- 2) Mikäli kohdan 1 kysymykseen vastataan myönteisesti, voidaanko yleisten tuomioistuinten tuomarin tai ”togaton” katsoa olevan direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta sovellettaessa määräaikaisena työntekijänä palvelukseen otettua rauhantuomaria vastaava vakituinen työntekijä?
- 3) Mikäli kohdan 2 kysymykseen vastataan myönteisesti, onko yleisten tuomioistuinten vakituisten tuomarien nimittämismenettelyn ja määräaikaisten rauhantuomarien valinnassa sovellettavien, laissa säädettyjen valintamenettelyiden erilaisuus sellainen direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdassa ja/tai 4 kohdassa tarkoitettu asiallinen syy, jolla voidaan perustella se, ettei määräaikaisessa palvelussuhteessa kantajan tavoin oleviin rauhantuomareihin sovelleta – Corte di Cassazione yhdistettyjen jaostojen kokoonpanossa antamaan tuomioon nro 13721/2017 ja Consiglio di Stato 8.4.2017 antamaan lausuntoon nro 464/2017 perustuvalla oikeuskäytännöllä luodussa voimassa olevassa oikeudessa (”diritto vivente”) – samoja työehtoja kuin vastaaviin vakituksessa palvelussuhteessa oleviin yleisten tuomioistuinten tuomareihin, ja jolla voidaan perustella se, ettei direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeessa ja kansallisissa täytäntöönpanolaissa tarkoitettuja määräaikaisten sopimusten väärinkäyttöä ehkäiseviä ja väärinkäytöstä sanktioivia toimenpiteitä sovelleta. On huomattava, ettei Italian oikeusjärjestyksessä – valtiosääntöoikeus mukaan lukien – ole sellaista säännöstä, jolla voitaisiin perustella niin työehtojen syrjivyyttä kuin ehdoton kieltäminen rauhantuomarin palvelussuhdetta vakinaiseksi palvelussuhteeksi, ja huomioon on otettava myös aiempi kansallinen säädös (laki nro 217/1974), jolla on jo aiemmin säädetty magistrato onorario –tuomarien (erityisesti vice pretore onorario-tuomareiden) työehtojen yhdenvertaiseksi saattamisesta ja heidän vakinaistamisestaan?
- 4) Onko joka tapauksessa nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin oikeuden riippumattoman ja puolueettoman tuomioistuimen käsitteen kanssa ristiriidassa se, että rauhantuomari, jolla on abstraktinen intressi siihen, että riita-asia ratkaistaan kantajan eduksi ja jonka työ koostuu yksinomaan samasta lainkäyttötehtävien suorittamisesta, voi korvata sellaisen tuomioistuimen, jolla on toimivalta ratkaista työoikeudellisia riita-asioita yleensä Italiassa tai yleisten tuomioistuinten tuomareita koskevia asioita sen vuoksi, että ylimmän oikeusasteen tuomioistuin – Corte di Cassazione (yhdistettyjen jaostojen kokoonpanossa toimien) – kieltäytyy vaadittujen ja unionin oikeudessa suojattujen oikeuksien turvaamisesta, edellyttämällä, että luonnollisesti toimivaltainen tuomioistuin (Tribunale del lavoro [työoikeudellisia asioita käsittelevä tuomioistuin] tai T. A. R. [alueellinen hallintotuomioistuin] luopuu – silloin, kun sitä on vaadittu – omasta toimivallastaan siitä huolimatta, että sama oikeus – kuten tässä asiassa vaadittu palkallinen vuosiloma – perustuu Euroopan unionin oikeuteen, joka on sitovaa oikeutta ja jolla on etusija Italian valtion oikeusjärjestykseen nähden? Mikäli unionin tuomioistuin toteaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on rikottu, sitä pyydetään lisäksi osoittamaan ne kansalliset oikeuskeinot, joilla voidaan välttää se, että unionin oikeuden primaarioikeuteen kuuluvan normin loukkaus johtaisi samalla siihen, että kansallisessa oikeusjärjestyksessä evättäisiin ehdottomasti unionin oikeudessa taattujen perusoikeuksien turvaaminen nyt esillä olevassa asiassa.

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 199/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt
19.10.2017 – Benoît Sauvage ja Kristel Lejeune v. Belgian valtio**

(Asia C-602/17)

(2017/C 437/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Benoît Sauvage ja Kristel Lejeune

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

”Rikotaanko Belgian ja Luxemburgin suurherttuakunnan välisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 17.9.1970 tehdyn sopimuksen 15 artiklan 1 kappaleella, tulkittuna siten, että sen perustella saadaan rajoittaa lähdevaltion verotusvaltaa niin, että se voi verottaa Belgiassa asuvan ja luxemburgilaisen työnantajan palveluksessa työskentelevän työntekijän palkkaa ainoastaan siltä osin kuin ne on saatu työskentelystä Luxemburgin alueella, ja tulkittuna siten, että sillä annetaan asuinvaltiolle valta verottaa sitä palkan osaa, joka on saatu työskentelystä Luxemburgin alueen ulkopuolella, sekä tulkittuna siten, että työntekijän edellytetään olevan päivittäin pysyvästi läsnä työnantajansa toimipaikassa, vaikka on riidatonta, että objektiivisten ja todennettavissa olevien seikkojen perusteella ja joustavasti suoritettun oikeudellisen arvioinnin perusteella on niin, että hän käy tässä toimipaikassa säännöllisesti, ja edelleen tulkittuna siten, että siinä edellytetään tuomioistuimen arvioivan, muodostuuko jokin osuus työvuoden 220 työpäivästä tällaisesta eri paikoissa tehdystä päivittäisestä työstä ja mikä tämä osuus on, SEUT 45 artiklaa, koska se muodostaa verotuksellisen esteen, joka saattaa saada verovelvolliset luopumaan rajatylittävistä tehtävistä, ja loukataanko sillä yleistä oikeusvarmuuden periaatetta siitä syystä, ettei sillä varmisteta vakaata ja turvattua verojärjestelmää, jossa sellaisen Belgiassa asuvan työntekijän kaikki ansiotulot, jonka työnantajan tosiasiallinen johto sijaitsee Luxemburgin suurherttuakunnassa, vapautettaisiin kokonaisuudessaan verosta, ja siitä syystä, että verovelvollisen tulot voivat joutua kokonaan tai osittain kaksinkertaisen verotuksen kohteeksi ja ettei tällainen ennakoimaton järjestelmä tarjoa verovelvolliselle mitään oikeusvarmuutta?”

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 20.10.2017 – Peter Bosworth ja Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited ym.

(Asia C-603/17)

(2017/C 437/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Peter Bosworth ja Colin Hurley

Vastapuolet: Arcadia Petroleum Limited ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, onko työnantajan työntekijää tai entistä työntekijää (jäljempänä työntekijä) vastaan nostamassa kanteessa kyse Luganon yleissopimuksen II osaston 5 jaksossa (18–21 artiklassa) tarkoitetusta työsopimusta koskevasta asiasta?

- 1) Kuuluuko työnantajan työntekijää vastaan nostama kanne 18–21 artiklan soveltamisalaan jo sen perusteella, että työnantaja olisi voinut vedota moitittuun menettelyyn myös työntekijän työsopimuksen rikkomisena – vaikka työnantajan tosiasiallisesti nostama kanne ei perustu eikä siinä vedota kyseisen sopimuksen rikkomiseen, vaan siinä esitetään (esimerkiksi) yksi tai useampia erilaisia kanneperusteita, jotka esitetään tosiseikkoja ja riidan kohdetta kuvaavissa 26 ja 27 kohdassa?
- 2) Vaihtoehtoisesti: onko oikea arviointiperuste se, että työnantajan työntekijää vastaan nostama kanne kuuluu 18–21 artiklan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon kanne tosiasiallisesti perustuu, on työsopimukseen sisältyvä velvoite? Jos tämä on oikea arviointiperuste, seuraako tästä, että kanne, joka perustuu ainoastaan sellaisen velvoitteen rikkomiseen, joka syntyy työsopimuksesta irrallaan (ja joka ei ole, jos se on merkityksellistä, velvoite, johon työntekijä on ”antanut vapaaehtoisesti suostumuksensa”), ei kuulu 5 jakson soveltamisalaan?
- 3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?

2. Jos yhtiö ja yksityishenkilö tekevät (yleissopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun) sopimuksen, missä määrin yhtiön ja yksityishenkilön välillä on tarpeen olla alisteisuussuhde, jotta sopimus muodostaa 5 jaksossa tarkoitetun työsopimuksen? Voiko tällainen suhde olla olemassa silloin, jos yksityishenkilö voi määrittää (ja määrittää) yhtiön kanssa tekemänsä sopimuksen ehdot ja käyttää itsenäisesti määräysvaltaa yhtiön päivittäisessä liiketoiminnassa ja hoitaa tehtäviään itsenäisesti mutta yhtiön osakkaalla (osakkailla) on valta päättää tämä suhde?
3. Jos Luganon yleissopimuksen II osaston 5 jaksoa sovelletaan ainoastaan kanteisiin, jotka – ellei 5 jaksoa olisi – kuuluisivat sen 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, kuuluuko kanne 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan?
- 1) Onko oikea arviointiperuste se, että kanne kuuluu 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos moitittuun menettelyyn voitaisiin vedota sopimusrikkomuksena, vaikka työnantajan tosiasiallisesti nostama kanne ei perustu eikä siinä vedota kyseisen sopimuksen rikkomiseen?
- 2) Vaihtoehtoisesti: onko oikea arviointiperuste se, että kanne kuuluu 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon kanne tosiasiallisesti perustuu, on sopimusvelvoite? Jos tämä on oikea arviointiperuste, seuraako tästä, että kanne, joka perustuu ainoastaan sellaisen veloitteen rikkomiseen, joka syntyi sopimuksesta irrallaan (ja joka ei ole, jos se on merkityksellistä, velvoite, johon vastaaja on "antanut vapaaehtoisesti suostumuksensa"), ei kuulu 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan?
- 3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?
4. Tilanteessa, jossa
- 1) yritykset A ja B kuuluvat samaan konserniin;
- 2) vastaajana oleva X hoitaa de facto kyseisen konsernin toimitusjohtajan tehtävää (kuten Bosworth teki Arcadia-konsernissa: tosiseikkojen ja riidan kohteen kuvaus, 14 kohta); X työskentelee yhden konsernin yhtiön, yhtiön A, palveluksessa (ja on siten yhtiön A työntekijä) (kuten Bosworth oli tiettynä ajanjaksona tosiseikkojen ja riidan kohteen kuvauksen 15 kohdassa esitetyssä tilanteessa); kansallisen lainsäädännön mukaan X ei ole yhtiön B palveluksessa;
- 3) yhtiö A nostaa kanteen X:ää vastaan, ja tämä kanne kuuluu 18–21 artiklan soveltamisalaan; ja
- 4) toinen samaan konserniin kuuluva yhtiö B nostaa myös kanteen X:ää vastaan samankaltaisesta menettelystä kuin se, johon yhtiön A kanne X:ää vastaan perustuu;
- mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, kuuluuko yhtiön B nostama kanne 5 jakson soveltamisalaan? Erityisesti:
- 1) Määräytyykö vastaus sen perusteella, oliko X:n ja yhtiön B välillä 5 jaksossa tarkoitettu työsopimus, ja jos määräytyy, mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, oliko tällainen sopimus olemassa?
- 2) Onko yhtiötä B kohdeltava yleissopimuksen II osaston 5 jaksossa tarkoitettuna X:n työnantajana, ja/tai kuuluvatko yhtiön B X:ää vastaan esittämät (edellä 4 kohdan 4 alakohdassa esitetyt) vaatimukset 18–21 artiklan soveltamisalaan samalla tavalla kuin yhtiön A X:ää vastaan esittämät vaatimukset kuuluvat 18–21 artiklan soveltamisalaan? Erityisesti:
- a) Kuuluuko yhtiön B nostama kanne 18 artiklan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon se tosiasiallisesti perustuu, on yhtiön B ja X:n väliseen työsopimukseen sisältyvä velvoite?
- b) Vaihtoehtoisesti: kuuluuko kanne 18 artiklan soveltamisalaan, jos kanteessa moitittu menettely olisi merkinnyt yhtiön A ja X:n väliseen työsopimukseen sisältyvän veloitteen rikkomista?
- 3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?
-

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2017 – Frame v. EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)(Asia T-627/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BIANCALUNA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuviomerkki bianca — Menettelyn tehokkuus — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tuotteiden samanlaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 437/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italia) (edustajat: asianajajat E. Montelione, M. Borghese ja R. Giordano)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Bonne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Lange)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.8.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2952/2014-5), joka koskee osapuolten Bianca-Moden ja Frame välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Frame Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2017 – Frame v. EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)(Asia T-628/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Biancaluna rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Hylkääminen — Aiempi kansallinen kuviomerkki bianca — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Tuotteiden samanlaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 437/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italia) (edustajat: asianajajat E. Montelione, M. Borghese ja R. Giordano)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Bonne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Lange)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 7.8.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 2720/2014-5), joka koskee osapuolten Bianca-Moden ja Frame välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 7.8.2015 tekemä päätös (asia R 2720/2014-5) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Frame Srl:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 11.1.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – De Nicola v. neuvosto ja unionin tuomioistuin

(Asia T-42/16) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Laserhoitoja koskevat ohjeet — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin sääntöjen noudattamatta jättäminen — Aineellinen vahinko — Henkinen kärsimys — Vaatimukset, jotka kantaja on esittänyt virkamiestuomioistuimessa käsiteltävänä olleen kanteen yhteydessä — Asian osittainen siirtäminen unionin yleiseen tuomioistuimeen)

(2017/C 437/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustajat: aluksi asianajajat L. Isola ja G. Isola, sitten asianajaja G. Ferabecoli)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: E. Rebasti ja M. Veiga) ja Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: aluksi J. Inghelram, P. Giusta ja L. Tonini Alabiso, sitten J. Inghelram)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan korvausta vahingosta, jota kantajalle on väitetysti aiheutunut siitä, että ensimmäiseksi unionin lainsäätäjä antoi tiettyjä ohjeita laserhoidoista, toiseksi Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyjen niiden menettelyiden väitetyistä kohtuuttomasta kestosta, jotka koskivat hänen vaatimustaan laserhoidosta aiheutuneiden sairauskulujen korvaamisesta, kolmanneksi näiden menettelyiden väitetyistä epäoikeudenmukaisesta luonteesta ja neljänneksi useista kanteista, joita virkamiestuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin pakottivat hänet nostamaan.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Carlo De Nicola velvoitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa että Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa käydyn menettelyn osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-82/15).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – De Nicola v. unionin tuomioistuin

(Asia T-99/16) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin sääntöjen noudattamatta jättäminen — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Vahingonkorvausvaatimukset, jotka on esitetty virkamiestuomioistuimessa käsiteltävänä olleen kanteen yhteydessä — Asian osittainen siirtäminen unionin yleiseen tuomioistuimeen)

(2017/C 437/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustajat: aluksi asianajajat L. Isola ja G. Isola, sitten asianajaja G. Ferabecoli)

Vastaajat: Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: aluksi J. Inghelram, P. Giusta ja L. Tonini Alabiso, sitten J. Inghelram)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan korvausta vahingosta, jota kantajalle on väitetysti aiheutunut ensimmäiseksi yhtäältä sen työpaikkakiusaamisen vuoksi, jota Euroopan investointipankki (EIP) väitetysti häneen kohdisti ja toisaalta Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyjen niiden menettelyiden epäoikeudenmukaisen luonteen vuoksi, joissa kantaja oli asianosaisena, ja toisaalta mainittujen menettelyiden väitetysti kohtuuttoman keston vuoksi.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Carlo De Nicola velvoitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa että Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa käydyn menettelyn osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 414, 14.12.2015 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-100/15).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2017 – Mundipharma v. EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA)(Asia T-144/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin MULTIPHARMA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki MUNDIPHARMA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 437/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mundipharma AG (Basel, Sveitsi) (edustaja: asianajaja F. Nielsen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. Kunz)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Multipharma SA (Luxembourg, Luxembourg) (edustajat: asianajajat P. Goldenbaum ja I. Rohr)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.1.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2950/2014-1), joka koskee osapuolten Mundipharma ja Multipharma välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 22.1.2016 tekemä päätös (asia R 2950/2014-1) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Mundipharma AG:n oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien Mundipharma EUIPO:n valituslautakunnan käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kulut.
- 3) Multipharma SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Oakley v. EUIPO – Xuebo Ye (Katkottu soikio)(Asia T-754/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus katkotun soikion muotoisen siluetin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi soikiota esittävä EU-kuviomerkki — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta))

(2017/C 437/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat E. Ochoa Santamaría ja V. Rodríguez Pombo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Xuebo Ye (Wenzhou, Kiina)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 31.8.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2608/2015–4), joka koskee osapuolten Oakley ja Xuebo Ye välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 31.8.2016 tekemä päätös (asia R 2608/2015–4) kumotaan siltä osin kuin siinä vahvistettiin väiteosaston päätös ja hylättiin väite siltä osin kuin se perustuu Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa [josta on tullut Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta] tarkoitettuun perusteeseen.
- 2) Kanne hylätään multa osin.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell.)

(Asia T-776/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin iCell. rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki isocell, aiempi kansainvälinen sanamerkki Isocell ja aiemmat kansainväliset ja kansalliset sanamerkit ISOCELL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2017/C 437/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Itävalta) (edustaja: asianajaja C. Thiele)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Schiffko)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: iCell AB (Älvdalen, Ruotsi) (edustaja: asianajaja J. Kroher)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2496/2015-1), joka koskee osapuolten Isocell ja iCell välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

2) Isocell GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Isocell v. EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Asia T-777/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin iCell. Insulation Technology Made in Sweden rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki isocell, aiempi kansainvälinen sanamerkki Isocell ja aiemmat kansainväliset ja kansalliset sanamerkit ISOCELL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2017/C 437/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Itävalta) (edustaja: asianajaja C. Thiele)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Schiffko)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: iCell AB (Älvdalen, Ruotsi) (edustaja: asianajaja J. Kroher)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 28.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 181/2016-1), joka koskee osapuolten Isocell ja iCell välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselman

1) Kanne hylätään.

2) Isocell GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – Steiniger v. EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Asia T-80/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin IST rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-kuviomerkki ISTA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkityksellinen yleisö — Tuotteiden ja palvelujen samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2017/C 437/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Schulze Horn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: V. Mensing ja A. Schifko)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: ista Deutschland GmbH (Essen, Saksa) (edustaja: asianajaja F. Lindenberg)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 1.12.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2242/2015-5), joka koskee osapuolten ista Deutschland ja Ingo Steiniger välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ingo Steiniger veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 10.4.2017.

Kanne 11.9.2017 – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija v. SRB

(Asia T-623/17)

(2017/C 437/39)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja R. Ariño Sánchez)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan toimen;
- joka tapauksessa velvoittaa kilpailuttamaan palveluhankinnan sekä lopullisen että asetuksen 806/14 20 artiklan 16–1 [8] kohdassa tarkoitetun arvostuksen suorittamiseksi sellaisen kilpailumenettelyn avulla, johon [Banco de Santanderin] tilapäisen arvostuksen suorittanut asiantuntija ei voi osallistua, ja tunnustaa alkuperäisestä toimesta vahinkoa kärsineille oikeuden tulla kuulluksi jälkikäteen suoritettavassa arvostusmenettelyssä antaen heille oikeuden osallistua hallinnolliseen menettelyyn kokonaisuudessaan, ja vahvistaa parhaimman vasta-arvon, joka jälkikäteen arvostuksen perusteella on saatavissa ja joka Banco [de Santanderin] ostajaksi valitun tai toissijaisesti yhteisen kriisinratkaisuneuvoston on maksettava;
- siitä riippumatta, miten toissijainen vaatimus ratkaistaan, ensimmäiseen vaatimukseen liitännäisenä, velvoittaa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan Previsión Sanitaria Nacionalille 276 201,42 euroa lakisääteisine korkoineen tämän vaatimuksen esittämispäivästä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaiset kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. SRB*, asiassa T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL v. SRB*, asiassa T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. komissio ja SRB*, asiassa T-483/17, *García Suárez ym. v. komissio ja SRB*, asiassa T-484/17, *Fidesban ym. v. SRB*, asiassa T-497/17, *Sánchez del Valle ja Calatrava Real Estate 2015 v. komissio ja SRB* sekä asiassa T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. komissio ja SRB*

Kanne 27.9.2017 – Anabi Blanga v. EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)**(Asia T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Gidon Anabi Blanga (México, Meksiko) (edustaja: asianajaja M. Sanmartín Sanmartín)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki HPC POLO – Rekisteröintihakemus nro 13 531 462

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.6.2017 asiassa R 2368/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu

Kanne 21.9.2017 – Alkarim for Trade and Industry v. neuvosto**(Asia T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syyria) (edustajat: asianajajat J. P. Buyle ja L. Cloquet)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP täytäntöönpanosta 10.7.2017 annetun päätöksen (YUTP) 2017/1245 kantajaa koskevin osin
- kumoamaan Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 10.7.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2017/1241 kantajaa koskevin osin
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, kantajan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu tosiseikkoja koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin neuvosto ei ole esittänyt pienintäkään näyttöä siitä, että kantaja olisi kansainvälisellä tasolla tunnustettu syyrialainen monialayritys.

Kantajan mukaan tämä kokonaisuudessaan virheellinen väite sisältää lukuisia aineellisia paikkansa pitämättömyyksiä neuvoston lähestymistavassa.

Lisäksi kantaja katsoo osoittaneensa, ettei se ole suuryhtiö, vaan vastaa eurooppalaisen lainsäädännön mukaista pienen tai keski-suuren yrityksen määritelmää eikä sillä ole mitään mainetta kansainvälisessä mittakaavassa.

Se katsoo myös, ettei neuvosto ole ottanut huomioon 6.4.2017 annettua tuomiota Alkarim for Trade and Industry v. neuvosto (T-35/15, ei julkaistu, EU:T:2017:262) eikä 11.5.2017 annettua tuomiota Abdulkarim v. neuvosto (T-304/15, ei julkaistu, EU:T:2017:327), joissa unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut kantajaan ja Wael Abdulkarimiin kohdistetut seuraamukset neuvoston tekemien ilmeisten arviointivirheiden vuoksi.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu yleisen suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin

- riidanalaiset toimenpiteet aiheuttavat kantajan kansainvälisen kaupan sulkemisen, koska tämä suorittaa merkittävän osan liiketoimistaan eurooppalaisten toimittajien ja asiakkaiden kanssa
- riidanalaiset toimenpiteet ovat omiaan tekemään lukuisista jo tehdyistä ja tekeillä olevista sopimuksista mitättömiä ja saamaan perusteettomasti aikaan sopimussuhteeseen perustuvan ja siten tuottamuksellisen kantajan vastuun sen asiakkaisiin ja sopimuskumppaneihin nähden. Kantaja pitää tällaista sanktiota täysin suhteettomana.

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu omaisuuden suojan ja ammatinharjoittamisen oikeuden suhteettomaan loukkaamiseen, koska neuvosto on hyväksymillään seuraamuksilla väistämättä loukannut kantajan omaisuuden suojaa sekä tämän oikeutta harjoittaa taloudellista toimintaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien turvaamisesta tehdyn yleis-sopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan vastaisesti. Kantaja katsoo, ettei sitä voida estää nauttimasta häiriintymättä omaisuudestaan ja taloudellisesta vapaudestaan, mikä oikeuttaa riidanalaisten toimenpiteiden kumoamisen sitä koskevin osin.

4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön siltä osin kuin neuvoston toteuttamilla toimenpiteillä ei ole mitään vaikutusta Syyrian hallitukseen ja siltä osin kuin kantaja on pysynyt riippumattomana vallankäyttäjänä. Näin ollen kantaja katsoo, että neuvoston käyttöön ottamat seuraamukset ovat perusteettomia, ne eivät perustu näyttöön eivätkä ne kohdistu Syyrian hallitukseen vaan yksinomaan kantajaan syistä, joita tämä ei ymmärrä.

5. Viides kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 296 artiklan 2 kohdassa määrätyn perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Kantaja väittää tästä, että neuvoston perustelut riidanalaisille toimenpiteille ovat puutteellisia eikä niissä viitata mihinkään merkitykselliseen konkreettiseen seikkaan, jonka avulla kantaja voisi yksilöidä, mistä syystä sen katsotaan olevan ”kansainvälisesti tunnustettu syyrialainen monialayritys, joka liitetään Wael Abdulkarimiin, joka on merkitty Syyriassa toimivana merkittävänä liikemiehenä.”

Kanne 11.10.2017 – Man Truck & Bus v. EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Asia T-698/17)

(2017/C 437/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Man Truck & Bus AG (München, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Röhl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Halla Holdings Corp. (Yongin, Etelä-Korea)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki MANDO – Hakemus nro 11 276 144

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 13.7.2017 tekemä päätös asiassa R 1919/2016-1

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 12.10.2017 – Kypros v. EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Asia T-703/17)

(2017/C 437/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kyproksen tasavalta (edustajat: solicitor V. Marsland ja QC S. Malynicz)

Vastaajat: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Papouis Dairies LTD (Nikosia, Kypros)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Värillinen EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosat Papouis Halloumi – Rekisteröintinumero nro 11 176 344

Menettely EUIPO:ssa: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 3.8.2017 asiassa R 2924/2014-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen peruste

- Asetuksen No 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 12.10.2017 – OPS Újpest v. komissio

(Asia T-708/17)

(2017/C 437/44)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Unkari) (edustaja: asianajaja L. Szabó)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan ensisijaisesti, että 20.7.2011 tehdyssä komission päätöksessä SA. 29432 – CP 290/2009 – Unkari – Syrjivien säännösten vuoksi mahdollisesti sääntöjenvastaiseksi katsottava tuki rajoitetusti työkykyisten työntekijöiden työllistämiseen ja 25.1.2017 tehdyssä komission päätöksessä SA.45498 (FC/2016) – OPS Újpest-lift Kft.:n kantelu vuosina 2006–2012 sellaisille yrityksille myönnetystä valtiontuesta, jotka työllistävät rajoitetusti työkykyisiä työntekijöitä, (jäljempänä kanteen kohteena olevat päätökset) ei todeta SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti valtiontukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille
- toteamaan toissijaisesti, että kanteen kohteena olevat päätökset eivät ole oikeudellisesti sitovia kantajaan nähden vahingonkorvausvaatimusta koskevassa oikeudenkäynnissä, jonka tämä on pannut vireille Emberi Erőforrások Minisztériumia (työvoimaministeriö, Unkari) vastaan Fővárosi Törvényszékissä (pääkaupunkiseudun ylempi oikeusaste, Budapest), joka käsittelee asiaa numerolla 28. P. 21.072/2016 (myöhemmin 28. P. 21.143/2017), koska kantaja on perustanut korvausvaatimuksensa SEUT 107 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 107 artiklan 3 kohdan rikkomiseen.
- toteamaan siltä varalta, että kanteen kohteena olevat päätökset katsotaan kantajaan nähden oikeudellisesti velvoittaviksi korvausvaatimusta koskevassa oikeudenkäynnissä, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, että kanteen kohteena olevat päätökset ovat pätemättömiä, koska Unkarin viranomaisten myöntämä valtiontuki on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

1) Ensimmäisen vaatimuksen oikeudellinen peruste:

- Kanteen kohteena olevissa päätöksissä ei ole todettu valtiontuen soveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohdan perusteella. Tästä syystä mainittuja päätöksiä ei voida pitää kantajaan nähden oikeudellisesti sitovina tämän Emberi Erőforrások Minisztériumia vastaan Fővárosi Törvényszékissä vireille panemassa korvausvaatimusta koskevassa oikeudenkäynnissä.

2) Toisen vaatimuksen oikeudellinen peruste:

- Komissio on kanteen kohteena olevissa päätöksissä todennut valtiontuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi SEUT 107 artiklan 3 kohdan eikä SEUT 107 artiklan 1 kohdan, johon kantaja on vedonnut, perusteella. Päätöksillä ei siis ole merkitystä mainitussa kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan korvausvaatimusta koskevan asian oikeudellisten perusteiden kanssa, eivätkä ne sido kantajaa oikeudellisesti.

3) Kolmannen vaatimuksen oikeudellinen peruste:

- Kantajan mukaan kanteen kohteena olevat päätökset ovat pätemättömiä, koska Unkarin viranomaiset ovat myöntäneet SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaisen valtiontuen, mistä komissiolle olisi SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti pitänyt antaa tieto. Tuen sääntöjenvastaisuuden perusteeksi kantaja viittaa valtiontuen käsitteestä SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettuun komission tiedonantoon⁽¹⁾ ja 6.8.2008 annettuun tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi [SEUT 107] ja [SEUT 108] artiklan mukaisesti komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus)⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2008, L 214, s. 3.

Kanne 13.10.2017 – M-Sansz v. komissio

(Asia T-709/17)

(2017/C 437/45)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Unkari) (edustaja: asianajaja L. Szabó)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan ensisijaisesti, että 20.7.2011 tehdyssä komission päätöksessä SA. 29432 – CP 290/2009 – Unkari – Syrjivien säännösten vuoksi mahdollisesti sääntöjenvastaiseksi katsottava tuki rajoitetusti työkykyisten työntekijöiden työllistämiseen ja 25.1.2017 tehdyssä komission päätöksessä SA.45498 (FC/2016) – OPS Újpest-lift Kft.:n kantelu vuosina 2006–2012 sellaisille yrityksille myönnetystä valtiontuista, jotka työllistävät rajoitetusti työkykyisiä työntekijöitä, (jäljempänä kanteen kohteena olevat päätökset) ei todeta SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti valtiontukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille

- toteamaan toissijaisesti, että kanteen kohteena olevat päätökset eivät ole kantajaa oikeudellisesti sitovia, koska ne eivät koske sitä suoraan ja erikseen, vahingonkorvausvaatimusta koskevassa oikeudenkäynnissä, jonka tämä on pannut vireille Emberi Erőforrások Minisztériumia (työvoimaministeriö, Unkari) vastaan Fővárosi Törvényszékissä (pääkaupunkiseudun ylempi oikeusaste, Budapest), joka käsittelee asiaa numerolla 23. P. 25.843/2016, koska korvausvaatimus on perustettu SEUT 107 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 107 artiklan 3 kohdan rikkomiseen.
- toteamaan siltä varalta, että kanteen kohteena olevat päätökset katsotaan kantajaan nähden oikeudellisesti velvoittaviksi korvausvaatimusta koskevassa oikeudenkäynnissä, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, että kanteen kohteena olevat päätökset ovat pätemättömiä, koska Unkarin viranomaisten myöntämä valtioneutukia on SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastainen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

1) Ensimmäisen vaatimuksen oikeudellinen peruste:

- Kanteen kohteena olevissa päätöksissä ei ole todettu valtioneutuen soveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohdan perusteella. Tästä syystä mainittuja päätöksiä ei voida pitää kantajaan nähden oikeudellisesti sitovina tämän Emberi Erőforrások Minisztériumia vastaan Fővárosi Törvényszékissä vireille panemassa korvausvaatimusta koskevassa oikeudenkäynnissä.

2) Toisen vaatimuksen oikeudellinen peruste:

- Komissio on kanteen kohteena olevissa päätöksissä todennut valtioneutuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi SEUT 107 artiklan 3 kohdan eikä SEUT 107 artiklan 1 kohdan, johon kantaja on vedonnut, perusteella. Päätöksillä ei siis ole merkitystä mainitussa kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan korvausvaatimusta koskevan asian oikeudellisten perusteiden osalta, eivätkä ne sido kantajaa oikeudellisesti.

3) Kolmannen vaatimuksen oikeudellinen peruste:

- Kantajan mukaan kanteen kohteena olevat päätökset ovat pätemättömiä, koska Unkarin viranomaiset ovat myöntäneet SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaisen valtioneutuen, mistä komissiolle olisi SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti pitänyt antaa tieto. Tuen sääntöjenvastaisuuden perusteeksi kantaja viittaa valtioneutuen käsitteestä SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettuun komission tiedonantoon⁽¹⁾ ja 6.8.2008 annettuun tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi [SEUT 107] ja [SEUT 108] artiklan mukaisesti komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 (yleinen ryhmäpoikkeusasetus)⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2008, L 214, s. 3.

Kanne 13.10.2017 – Lux-Rehab Non-Profit v. komissio

(Asia T-710/17)

(2017/C 437/46)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Unkari) (edustaja: asianajaja L. Szabó)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensisijaisesti toteamaan, että 20.7.2011 annetulla komission päätöksellä SA. 29432 – CP 290/2009 – Unkari – ”Vammaisten työntekijöiden työllistämiseen myönnetty tuki, jonka väitetään olevan kyseisten säännösten syrjivyyden vuoksi lainvastainen”, ja 25.1.2017 annetulla komission päätöksellä SA. 45498 (FC/2016) – ”OPS Újpest-lift Kft:n tekemä valitus valtiontuesta, jota myönnettiin vuosina 2006–2012 vammaisia työntekijöitä työllistävälle yrityksille” (jäljempänä riidanalaiset päätökset) ei perusteta valtiontuen yhteensoveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohtaan;
- toissijaisesti toteamaan, että riidanalaiset päätökset eivät ole toimia, jotka sitoisivat kantajaa oikeudellisesti vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, jonka tämä on pannut vireille Emberi Erőforrások Minisztériumaa (henkilöstövoimavarojen ministeriö, Unkari) vastaan Fővárosi Törvényszékissä (pääkaupungin tuomioistuin, Unkari) (diaarinumero 66. P. 22.195/2017), ja ettei kantaja ole sellainen asianomainen, jota asia koskisi suoraan tai erikseen, koska sen esittämä vahingonkorvausvaade perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohtaan eikä SEUT 107 artiklan 3 kohtaan;
- siinä tapauksessa, että riidanalaiset päätökset katsottaisiin toimiksi, jotka sitovat kantajaa oikeudellisesti tämän SEUT 107 artiklan 1 kohdan perusteella vireille panemassa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, toteamaan, että riidanalaiset päätökset ovat mitättömiä sen vuoksi, että Unkarin viranomaisten myöntämällä valtiontuella rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja perustelee edellä esitettyjä vaatimuksiaan seuraavasti:

1) Ensimmäinen kanneperuste

- Riidanalaisilla päätöksillä ei perusteta valtiontuen yhteensoveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohtaan; tästä syystä kyseiset päätökset eivät ole sellaisia toimia, jotka oikeudellisesti sitoisivat kantajaa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, jonka tämä on pannut vireille Emberi Erőforrások Minisztériumaa vastaan Fővárosi Törvényszékissä.

2) Toinen kanneperuste

- Komissio ei ole riidanalaisissa päätöksissä perustanut valtiontuen yhteensoveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohtaan vaan se on perustanut sen SEUT 107 artiklan 3 kohtaan. Näin ollen kyseisillä päätöksillä ei ole merkitystä niiden kanneperusteiden perustelujen kannalta katsoen, jotka on esitetty Fővárosi Törvényszékissä vireillä olevassa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, eivätkä ne ole kantajaa oikeudellisesti sitovia toimia.

3) Kolmas kanneperuste

- Kantajan mukaan riidanalaiset päätökset ovat mitättömiä, koska Unkarin viranomaiset ovat myöntäneet lainvastaisen valtiontuen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa rikkoen ja koska komissiolle olisi pitänyt SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaan tästä ilmoittaa. Kantaja perustelee tuen lainvastaisuutta vetoamalla [SEUT] 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitteestä annettuun komission tiedonantoon⁽¹⁾ ja tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi [SEUT 107] ja [SEUT 108] artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 6.8.2008 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 800/2008⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2008, L 214, s. 3.

Kanne 9.10.2017 – Ntolas v. EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Asia T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Christos Ntolas (Wuppertal, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Renger)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Yhdysvallat)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin hakija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-sanamerkki GN Laboratories – Rekisteröintihakemus nro 11 223 559*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 18.7.2017 asiassa R 2358/2016-5 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää EU-tavaramerkkihakemusta nro 011223559 vastaan tehdyn väitteen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet*Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.*

Kanne 14.10.2017 – Motex v. komissio**(Asia T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Oikeudenkäyntikieli: unkari***Asianosaiset***Kantaja:* MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Unkari) (edustaja: asianajaja L. Szabó)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensisijaisesti toteamaan, että 20.7.2011 annetulla komission päätöksellä SA. 29432 – CP 290/2009 – Unkari – ”Vammaisten työntekijöiden työllistämiseen myönnetty tuki, jonka väitetään olevan kyseisten säännösten syrjivyyden vuoksi lainvastainen”, ja 25.1.2017 annetulla komission päätöksellä SA. 45498 (FC/2016) – ”OPS Újpest-lift Kft:n tekemä valitus valtiontuesta, jota myönnettiin vuosina 2006–2012 vammaisia työntekijöitä työllistäville yrityksille” (jäljempänä riidanalaiset päätökset) ei perusteta valtiontuen yhteensoveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohtaan;
- toissijaisesti toteamaan, että riidanalaiset päätökset eivät ole toimia, jotka sitoisivat kantajaa oikeudellisesti vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, jonka tämä on pannut vireille Emberi Erőforrások Minisztériumaa (henkilöstövoimavarojen ministeriö, Unkari) vastaan Fővárosi Törvényszékissä (pääkaupungin tuomioistuin, Unkari) (diaarinumero 66. P. 22.195/2017), ja ettei kantaja ole sellainen asianomainen, jota asia koskisi suoraan tai erikseen, koska sen esittämä vahingonkorvausvaade perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohtaan eikä SEUT 107 artiklan 3 kohtaan;
- siinä tapauksessa, että riidanalaiset päätökset katsottaisiin toimiksi, jotka sitovat kantajaa oikeudellisesti tämän SEUT 107 artiklan 1 kohdan perusteella vireille panemassa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, toteamaan, että riidanalaiset päätökset ovat mitättömiä sen vuoksi, että Unkarin viranomaisten myöntämällä valtiontuella rikotaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja perustelee edellä esitettyjä vaatimuksiaan seuraavasti:

1. Ensimmäinen kanneperuste

- Riidanalaisilla päätöksillä ei perusteta valtiontuen yhteensoveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohtaan; tästä syystä kyseiset päätökset eivät ole sellaisia toimia, jotka oikeudellisesti sitoisivat kantajaa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, jonka tämä on pannut vireille Emberi Erőforrások Minisztériumaa vastaan Fővárosi Törvényszékissä.

2. Toinen kanneperuste

- Komissio ei ole riidanalaisissa päätöksissä perustanut valtiontuen yhteensoveltuvuutta SEUT 107 artiklan 1 kohtaan vaan se on perustanut sen SEUT 107 artiklan 3 kohtaan. Näin ollen kyseisillä päätöksillä ei ole merkitystä niiden kanneperusteiden perustelujen kannalta katsoen, jotka on esitetty Fővárosi Törvényszékissä vireillä olevassa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, eivätkä ne ole kantajaa oikeudellisesti sitovia toimia.

3. Kolmas kanneperuste

- Kantajan mukaan riidanalaiset päätökset ovat mitättömiä, koska Unkarin viranomaiset ovat myöntäneet lainvastaisen valtiontuen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa rikkoen ja koska komissiolle olisi pitänyt SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaan tästä ilmoittaa. Kantaja perustelee tuen lainvastaisuutta vetoamalla [SEUT] 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuen käsitteestä annettuun komission tiedonantoon⁽¹⁾ ja tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi [SEUT 107] ja [SEUT 108] artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 6.8.2008 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 800/2008⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUVL 2016, C 262, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2008, L 214, s. 3.

Kanne 10.10.2017 – Aeris Invest v. SRB**(Asia T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Aeris Invest Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset ja A. Sellés Marco)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa, ja velvoittamaan tämän korvaamaan vahingon, joka kantajalle aiheutui yhteisen kriisinratkaisuneuvoston niistä toimista ja laiminlyönneistä, joiden johdosta kantaja menetti Banco Popular Español, S.A:ssa omistamansa joukkovelkakirjalainat;
- velvoittamaan SRB:n maksamaan kantajalle korvauksena aiheutetusta vahingosta (jäljempänä vaadittava määrä):
 - ensisijaisesti 113 022 558,44 euroa Banco Popularin osakkeisiin tehdyistä sijoituksista;
 - toissijaisesti 93,74 miljoonaa euroa, tai vaihtoehtoisesti
 - vielä toissijaisemmin 54,29 miljoonaa euroa.
- määräämään, että vaadittavalle määrälle on maksettava korkoa 7.6.2017 lähtien tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivään saakka;
- määräämään, että vaadittavalle määrälle on tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä siihen saakka, kunnes vaadittava määrä on kokonaisuudessaan maksettu, maksettava viivästyskorkoa, joka määräytyy EKP:n pääasiallisissa jälleenrahoitustoimissaan soveltaman korkotason mukaan, korotettuna kahdella prosentilla;
- velvoittamaan SRB:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaiset kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-659/17, Vallina Fonseca v. SRB.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.10.2017 – Franmax v. EUIPO – R. Seelig & Hille (herbea)**(Asia T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI